

N:o 122.

Af herr L. Börjesson m. fl., om nedsättning i embets- och tjänstemäns löner.

Det må väl icke förundra någon att svenska folket klagat öfver de otidsenliga förhållanden, som inom samhället äro rådande, och högljudt höjas från alla landsändar, nemligen öfver de allt för högt uppdrifna lönerna åt statens embets- och tjänstemän, som, oaktadt vårt land fått och får räknas till de mindre bemedlade staterna inom Europa; så börjades likväl under några för den jordbrukande befolkningen gynsamma tider, hvarunder det ju kunde i någon mån vara mer eller mindre berättigadt, att föreslås så kalladt dyrtidstillägg för tjänstemännen, hvilket som alla veta äfven blef beviljadt. Men under tiden efter denna förmåns erhållande vidtogos åtgärder genom lönregleringar, som vi för vår del icke kunna gilla, nemligen att få de beviljade dyrtidstilläggen fastlästa och inympade såsom ständiga löneförmåner. Nu kan man väl icke betaga vår aktade embets- och tjänstemannacorps de löner, som de genom sina erhållna utnämningars bref blifvit tillförsäkrade, men obilligt synes det oss, att, då alla andra folkklasser sucka under dåliga konjunkturer, ja till och med både staten och de arrendatorer, som efter den förut omtalade löneregleringen öfvertogo tjänstemännens boställen, på de samma göra förluster, tjänstemännen skola vara alldeles oberörde af dessa dåliga tider. Vi anse att vid hvarje ny utnämning eller befordran till högre tjänstegrad, det måtte föreskrifvas, att den utnämnde endast må tillförsäkras lön, som motsvarar 80 procent af den förut för tjänsten bestämda löneförmånen.

I anledning af det anförda och med fäst afseende för öfrigt på tidsförhållandenas kraf och vårt lands finansiella ställning våga vi föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta att vid alla utnämningar eller befordringar af embets- och tjänstemän lönerna må nedsättas med 20 procent, dock så, att lön, som ej uppgår till 2,000 kronor, må vara befriad från någon procentnedsättning, och att Riksdagen i underdånig skrifvelse anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes bifalla Riksdagens beslut samt ombesörja, att ny lönereglering blir så skyndsamt som möjligt vidtagen i enlighet med ofvan antydda förslag.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1888.

Lars Börjesson.

A. P. Lind.

Bengt Bengtsson.